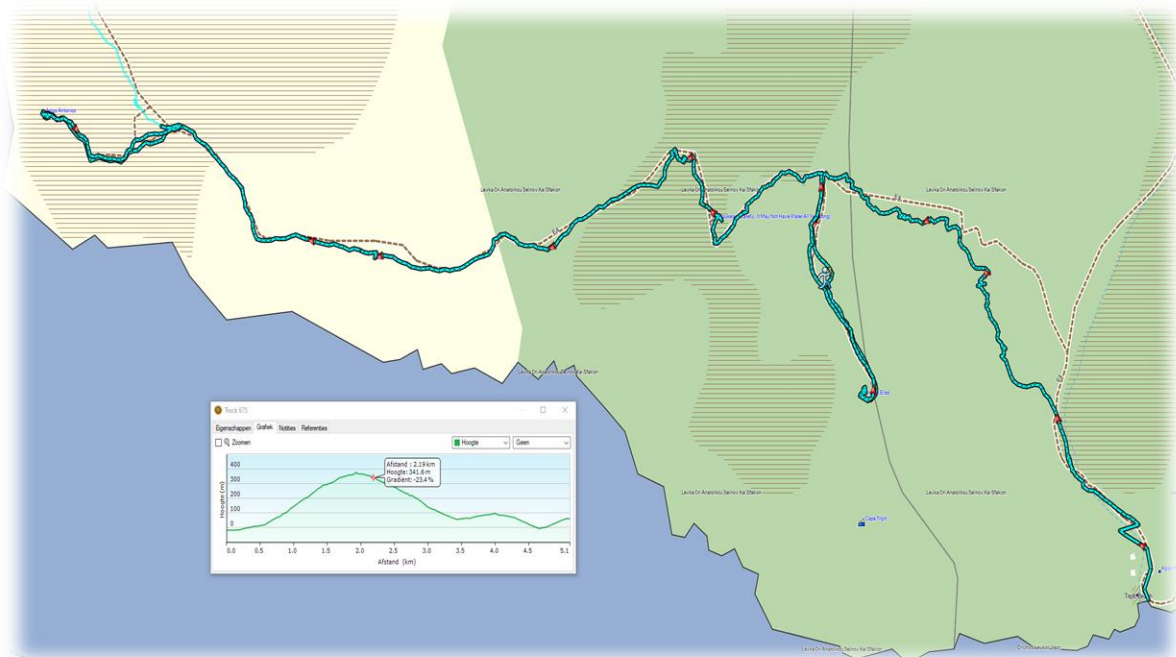

Dinsdag 4 juni 2024

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Van Kaap Tripiti naar Sougia
Afstand : 12 km
Stijgen : 400 m
Dalen : 400 m
Duur : 4 uur

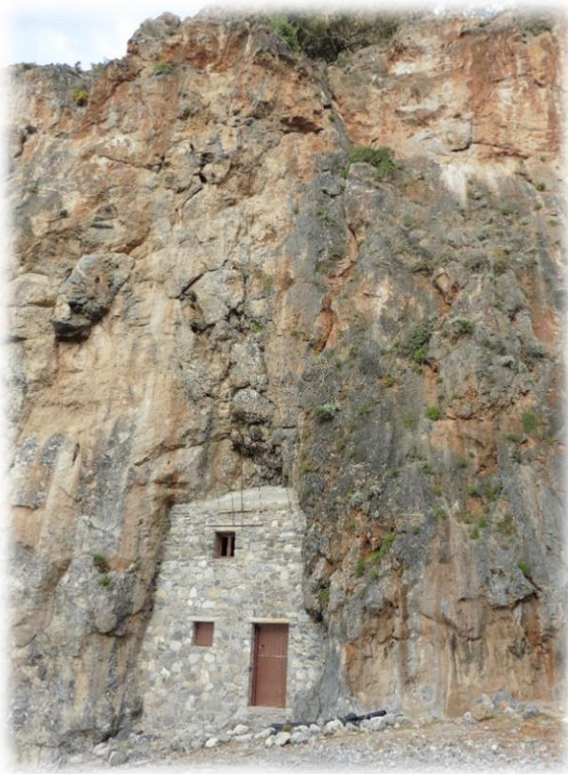

Kapitein Yiannis brengt ons met zijn boot naar de kloof van Tipitri. Het is maar een half uurtje varen. Eens de boot ons heeft afgezet is er geen weg meer terug.

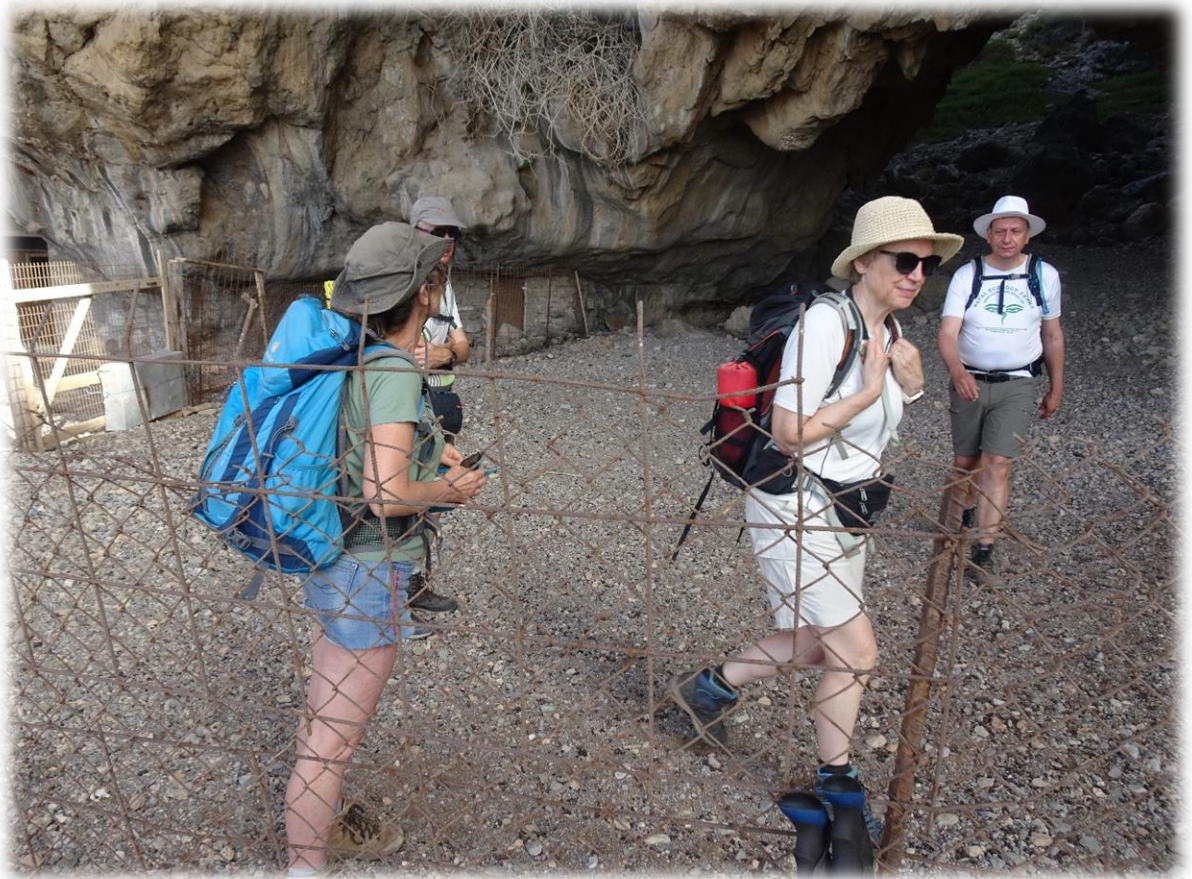

Er is geen haven aan Kaap Tripiti. Kapitein Yiannis dient tot tegen de rotsen te varen en blijft dan gas geven zodat de boot min of meer stabiel blijft. Vervolgens dien je de boot te verlaten en moet je meteen over lavarotsen stappen tot op het pad.

Aan het einde van de herfst hebben veel ooien vaak groene, blauwe of rode vlekken op de rug. Dit komt doordat in de herfst de dekrammen tussen de ooien worden losgelaten met op hun

buik een zogenaamd dekblok (soort stempelkussen). Iedere ooi die gedekt wordt krijgt dus van de ram een kleurtje mee. En als we zo de kudde bekijken heeft de ram zijn werk uitstekend gedaan.

Er staan slechts twee huizen van geitenboeren op Kaap Tripiti. Deze boeren kunnen dus ook enkel maar te voet (wat ze eigenlijk nooit doen) of met de boot naar Sougia

We maken eerst een rondje rond de stallen. Op Kaap Tripiti zie je nog duidelijk dat ook dit eiland ooit door vulkanisme is ontstaan. De boeren van Kaap Tripiti hebben hun eigen privékapel.

Vraag een boer in Kreta nooit hoeveel geiten of schapen hij heeft dat brengt immers ongeluk. Als je dit vraagt is er 's anderendaags sowieso een geit dood of is er een schaap met een gebroken poot.

Kaap Tripiti is enkel te voet, via de E4 of met de boot te bereiken. Er leiden geen wegen naar toe. Kaap Tripiti is naar verluid de site van de oude stad Pikilasos met de beschermde natuurlijke haven.

Na de vermoeiende klim komen we op een bergpas waar nog ruïnes staan van een oud Venetiaans kasteel. De Venetianen benutten de strategisch gunstige plek even beneden de kaap.

Vanaf hier dienen we nog een korte klim van zowat honderd meter te maken om tot bij de kapel te komen. Daar we langs dezelfde weg dienen terug te keren kunnen we deze klim doen

zonder rugzakken, als er een deelnemer de klim immers niet wenst te doen. Deze keer wilde niet iedereen mee en hebben we de rugzakken kunnen achterlaten.

Helemaal boven op de kaap staat een prachtige kapel. Het is de bedevaartskapel Profitis Ilias. Ook deze kapel kan men betreden. Op 19 juli komen de pelgrims met de boot naar

Tripiti en viere dan in en rond de kapel de profeet Llias (Elia). Ze brengen er de nacht door met eten en het zingen van Kretenzische liederen en vertrekken de dag nadien.

De regenwaterput, foto links onder, vangt het water op van het dak van de kapel. Deze put werd met een plechtige Heilige mis ingehuldigd op 22/10/1952.

We vertoeven hier een tijdje want dit is een van de prachtigste locaties van de Kreta reis.

Zoals de meeste kerken en kapellen is ook de kapel toegankelijk voor het publiek. Hier wordt niets gestolen of vernield. Hier heeft men nog respect voor andermans goederen en voor de religie.

Vanop deze plek hebben we een prachtig uitzicht. We kunnen de baai van Sougia zien alsook Sougia zelf, de baai van Lissos en zelfs het schiereiland Paleochora.

Uit een buisje dat tussen de stenen uitsteekt, komt er een fijn straaltje water. Dit water wordt opgevangen in een bakje en vervolgens gaat het via een darmpje ergens naartoe, naar waar weet ik niet. Maar zo zie je maar hoe kostbaar water is in dit gebied.

De wandeling die we vandaag doen is wederom een gedeelte van de E4. Het gedeelte van de E4 gelegen tussen de dorpen Agia Roumeli en Sougia (Kaap Tripiti ligt er middenin) staat er om bekend als zijnde zeer gevaarlijk. Op dit stuk zijn er immers al meerdere doden gevallen.

Je hebt immers twee dagen nodig om het traject Agia Roumeli-Sougia af te leggen via een zeer ruig landschap. Op dit traject heb je tevens minstens 6 liter water nodig. De meeste dodelijke slachtoffers zijn dan ook omgekomen door uitdroging. Gelukkig dienen wij maar een half traject te doen.

Bij goed weer kunnen we, heel in de verte, het Griekse eilandje Gavdos zien. Het is het meest zuidelijke eiland van Europa en telt slechts 45 inwoners. Het zijn eigenlijk twee families die er

leven. Ooit woonden er meer dan 8.000 mensen. Dit was gedurende de eerste Byzantijnse periode toen het eiland zelfs een aartsbisschop had. Tijdens het Venetiaanse bewind werd het eiland verlaten, toen piraten er hun toevlucht zochten. Ondanks de kleine bevolking van Gavdos is er in het hoofdstadje Kastro een postkantoor, een dokter en zelfs een politieagent.

In Gavdos zijn er slechts een paar kamers te huur. Gavdos is 9 km lang en 4,5 km breed. Het heeft geen zoetwaterbronnen en maakt voor de drinkwinning gebruik van in citernen opgevangen regenwater. Het eiland heeft ook geen eigen energiecentrale en energie wordt

opgewekt met generatoren, die 's nachts meestal worden uitgezet. Archeologische vondsten hebben aangetoond dat Gavdos al 3.000 jaar voor Christus bewoond werd. De inwoners worden omschreven als nors en eigenzinnig. Ze houden niet van toeristen of van buitenlanders. Er zijn ook maar weinig Kretenzers die Gavdos bezoeken. Gavdos ligt 36 km ten zuiden van Kreta.

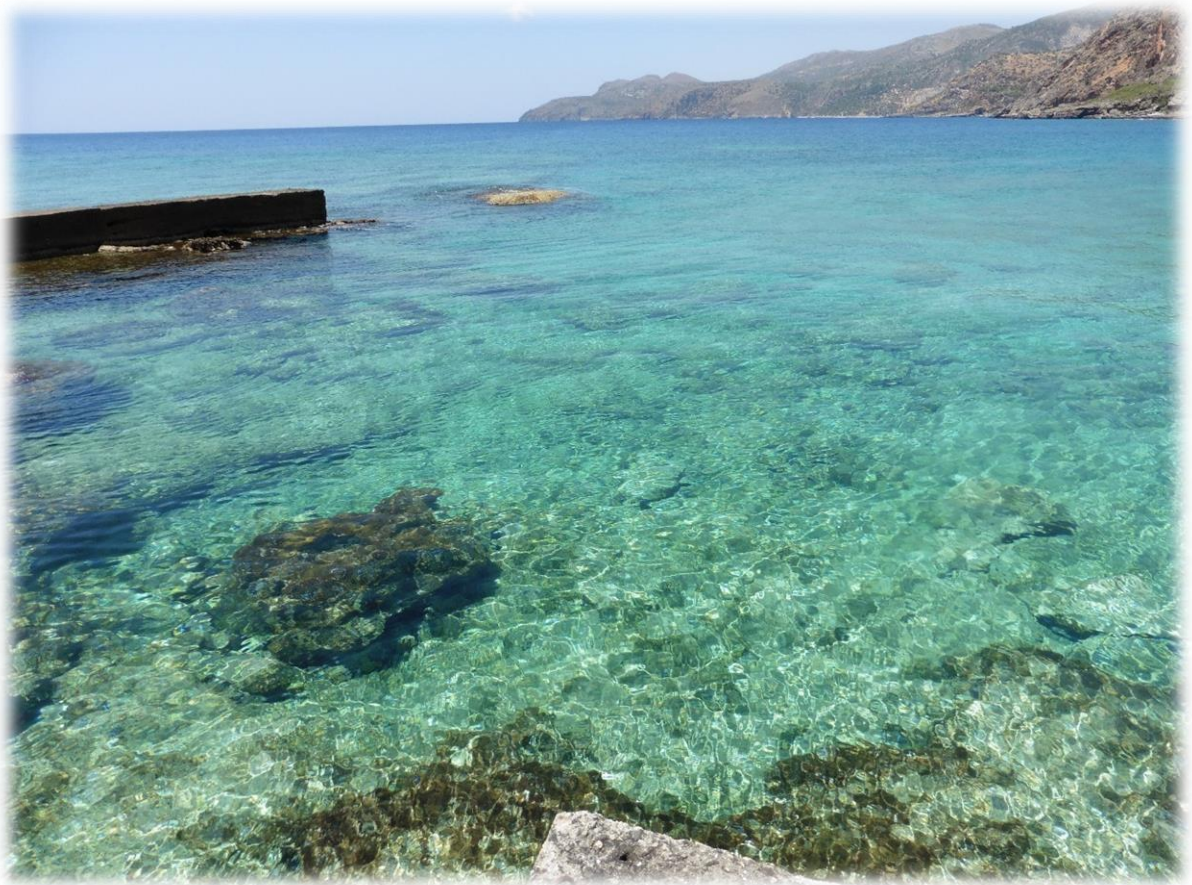

Tijdens de afdaling maken we een ommetje naar de kust waar we rustig onze picknick kunnen opeten in de schaduw. Op deze plaats staat tevens de tweeschepige kapel Agios Antonios. Het zijn eigenlijk twee Grieks-Orthodoxe kerken. Het zijn er twee voor het geval er eentje

gesloten is door omstandigheden dan kan er nog altijd een viering doorgaan in het tweede kerkje. Op 1 en 2 juli zijn er hier vieringen en is er een festival. Ook dan wordt er hier overnacht. Kretenzers zijn duchtige feestvierders!

Het azuurblauwe water kan niet helderder zijn als hier. Wie een badpak bij heeft en tijd heeft kan hier rustig een baantje trekken. Er zijn, op deze plaats, tevens meerdere natuurlijke

zwembaden. De oevers van Agios Antonios zijn voornamelijk bedekt met rotsen en kiezels, terwijl er veel pijnbomen rond zijn. Deze plek is geschikt voor naturisme, kamperen, vissen en snorkelen. Er zijn geen faciliteiten in de omgeving, alleen zon, bomen en zee!

We eten op deze mooie plek en trekken ook wat tijd uit om te zwemen in de zee.

In dit gebied hebben archeologen verschillende graven ontdekt uitgehakt in de rotsen. Ook inscripties werden hier gevonden in holen en grotten.

Voor we aan onze laatste afdaling van de dag beginnen nemen we nog even een rustpauze.

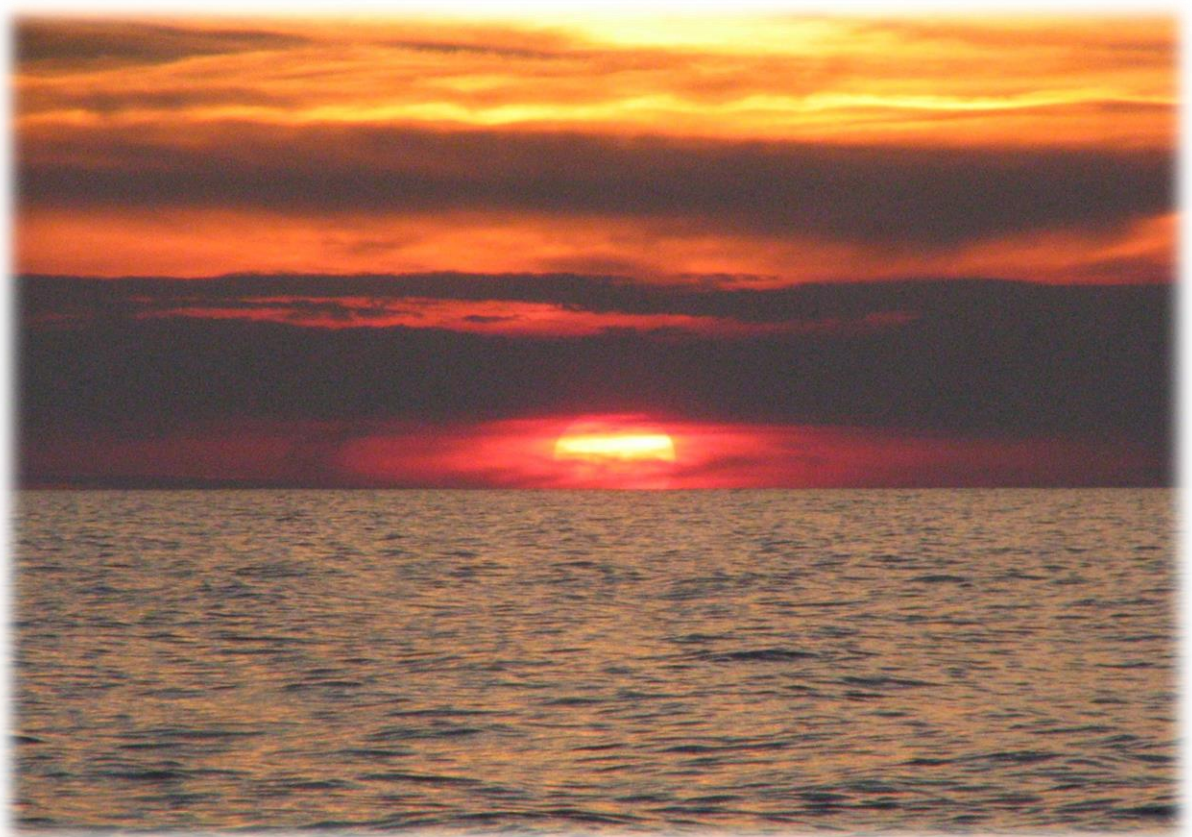
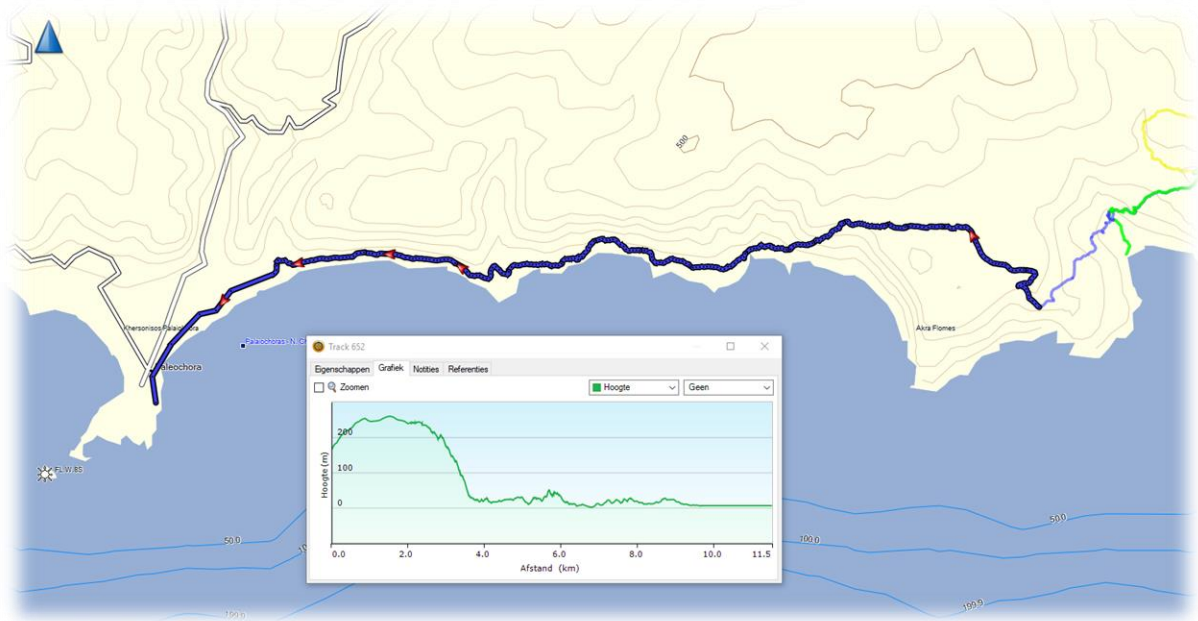

Om 19.00 uur schuiven we aan tafel bij Wanda waar we een heerlijke maaltijd voorgeschoteld krijgen.

Woensdag 5 juni 2024

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Van Lissos naar Paleochora
Afstand : 14 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 300 m
Duur : 7 uur

Kapitein Yiannis brengt ons met zijn boot naar de oude stad Lissos. Het is slechts 5' varen.

Tijdens de voorbereidingen van deze reis heb ik voor het eerst kennis gemaakt met kapitein Yiannis. Het is een toffe kerel waar meteen mee te onderhandelen viel. Het klikte meteen tussen ons beiden.

In of rond de kerken en kapellen is er niets van bewaking. De Kretenzers vertrouwen er op dat er niets gestolen of beschadigd wordt.

In Lissos werden 20 standbeelden ontdekt waaronder de beroemde standbeelden van Asklepios, de godin Hygeia en Pluto. Alle 20 standbeelden zijn nu te zien in het archeologisch museum van Chania. De beelden werden in 1957 toevallig ontdekt door een

herder die op zoek was naar water voor zijn kudde. In geen enkele andere stad op Kreta zijn zoveel beelden gevonden, behalve in Gortys, de hoofdstad van Kreta onder Romeinse heerschappij.

